

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ו' למסקנא

דף ו' ע"א

א. אמר לאשה: הרי את אשתי, הרי את ארוסתי, הרי את קנויה לי, הרי את שלי, הרי את ברשותי, הרי את זקוקה לי, הרי את לקוחתי, מקודשת.

ב. האומר 'הרי את חרופתי' ביהודה מקודשת, שביהודה קורים לארוסה 'חרופה'. אמר כן במקום אחר, למפרש דברי הכתוב 'נחרפת' לאיש, בחציה בת חורין שיש בה צד קידושין, מקודשת. ולמפרשו בשפחה, אינה מקודשת.

ג. דיבר עם האשה על עסקי גיטה או קידושיה, ונתן לה גיטה או קידושיה ולא פירש כלום, לרבי יהודה אינה מקודשת. ולרבי יוסי, אם היו עסוקים באותו ענין מקודשת (ובגט מגורשת), והלכה כדבריו. ואם לא היו עסוקין באותו ענין ממש, רק מענין לענין באותו ענין, י"א שהיא מקודשת. ויש חולקים.

ד. אמר לה לאחר שדיבר עמה על עסקי קידושיה, הרי את מיוחדת לי, מיועדת לי, עזרתי, נגדתי, עצורתי, צלעתי, סגורתי, תחת, תפושתי, נסתפקו בגמרא אם כוונתו לקידושין ומקודשת, או שנתכוין שתעשה מלאכתו, וגילה דעתו שלא חפץ לקדשה עכשיו. אבל אם לא דיבר על עסקי קידושיה, ואמר לה אחד מלשונות אלו, אינה מקודשת.

ה. כל שאינו יודע בטיב גיטין וקידושין, לא יהא לו עסק עמהם. ואפילו אם לא שמע הלכה זו שהמדבר עם האשה על עסקי גיטה או קידושיה ונתן לה ולא פירש כלום מקודשת (כרבי יוסי), לא יהא לו עסק עם גיטין וקידושין.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף ו' ע"ב

- א. נתן גט לאשתו, וכתב בה הרי את בת חורין, לא אמר כלום. נתן שטר שחרור לשפחתו, וכתב בה הרי את מותרת לכל אדם, לא אמר כלום.
- ב. כתב לעבדו הרי אתה לעצמך, יצא לחירות. וכן אם כתב לאשתו 'הרי את לעצמך' מגורשת.
- ג. אמר לעבדו אין לי עסק בך, יצא לחירות.
- ד. המוכר עבדו לעובד כוכבים יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבו ראשון. ואם כתב לו אנו, והוא שטר שכתוב בו 'כשתברח ממנו אין לי עסק בך', זהו שחרורו.
- ה. המקדש במלוה אינה מקודשת, שניתנה להוצאה, וכבר הן שלה, ומעות אחרים היא חייבת לו.
- ו. הלזה לה ארבעה על מנת שתחזיר לו חמשה, רבית גמור הוא. ואם אמר לה התקדשי לי בזוז חמישי, אינה מקודשת, שגם זה חשוב מלוה.
- ז. הרויח לה זמן הלוואתו, ואמר לה התקדשי לי בהנאה זו שאת היית נותנת פרוטה לאדם שיפייסני על כך, או לי, מקודשת. ואסור לעשות כן משום הערמת רבית.
- ח. מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה. ולפיכך: האומר הילך מנה על מנת שתחזירהו לי, במכר קנה, בפדיון הבן בנו פדוי, בתרומה יצא ידי נתינה, ואסור לעשות כן מפני שנראה ככהן המסייע בבית הגרנות. וכן האומר הילך אתרוג זה על מנת שתחזירהו לי, נטלו והחזירו יצא, ואם לאו לא יצא. אבל באשה אינה מקודשת, לפי שאין אשה נקנית בחליפין, ומתנה על מנת להחזיר דומה לחליפין שאינו אלא אוחו בסודר ומחזירו.

ל

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@etraq.net.il